

jeg tillod mig at oplæse af hans Bemærkninger i forrige Sæssion, udtalte han den Gang, hvad ganske stemmer med min Opfattelse, at man ikke den ene Dag kan forkaste, hvad man den foregaaende Dag har erkjendt for rigtigt. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke hørte til dem, at han ikke er og aldrig har været af dem, der i eet Dieblit rose, hvad de i et andet Dieblit sige ikke duer noget, og naar det ærede Medlem ifjor saa stærkt udtalte, at man vilde gjøre Landet en stor Tjeneste ved at bidrage til, at Sagen blev særddig paa det Grundlag, som da låa for, saa kan man heller ikke nu sige: Det Tilbud, jeg vilde gjøre, blev forsmaaet ifjor, og jeg er ikke bunden ved det i Nar. Men, naar der saa bliver Spørgsmaal om, hvorledes man bedst og hensigtsmæssigt fører Sagen til et Resultat, saa gjør det mig ondt, at det ærede Medlem ikke kan tiltræde, hvad jeg yttrede før, at der vilde være større Udsigt til at naae et Resultat ved nu at lade Sagen komme i Udvalg. Det forekommer mig klart, at Udsigterne til at naae en Overenskomst ere større, naar man nu gjør et Skridt henimod Landstinget, naar man antyder den Retning, i hvilken man er villig til at mødes med Landstinget, og saa afventer, hvad Landstinget vil erklære. Det forekommer mig naturligt, at man bringer Sagen saavidt mulig til at staa paa det samme Standpunkt, hvor paa den Stod ifjor, da den til Alles Beflagelse (En Stemme: Ikke til Alles!) eller dog til Majoritetens Beflagelse blev standset i sin Fremgang. Da stod jo Sagen saaledes, at den, efter at den havde været til Behandling først her, derefter i Landstinget og saa anden Gang i Folkethinget, herfra skulde vende tilbage til Landstinget i en Affattelse overensstemmende med det Tilbud, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) var Ordfører for at gjøre. Det forekommer mig at være det Naturligste, naar Sagen nu i denne Sæssion for anden Gang skal vende tilbage til Landstinget, at det da bliver i en lignende Skikkelse som den, hvori den vilde være vendt tilbage til Landstinget ifjor, dersom Sæssionen ikke var bleven sluttet. Jeg tror altsaa, at, naar man ønsker at berede Veien for denne

Sag, handler man klogest i at lade Sagen gaa til Udvalg allerede nu; men i Dvrigt kunne jo naturligtvis Meningerne være forskjellige i den Henseende.

S. A. Hansen: Jeg tror ikke, at Sagen i det Hele er vel tjent med, at man fører dette Spørgsmaal saa højt op og til saa store Træf, som det synes, at den ærede Forslagsstiller har villet føre det. Det forekommer mig, at han næsten betragter sig som en Sukkistor, der staar overfor en Mand, som man skal behandle paa juridisk eller paa Dommermaner, thi ellers pleier man dog ikke at gaa saa vidt, at man opkaster sig til Dommer over, hvorledes en Mand betragter sin egen Stilling og sine egne tidligere Udtalelser, efter at han tydelig og klart har udviklet, hvorledes han opfatter den. Det ærede Medlem maa vide, at, jo mere han ønsker, man skal komme til en Afgjørelse, desmindre skalde han komme med slige Argumenter, som, dersom de virkede Noget paa mig, maatte virke i modsat Retning. I Dvrigt har jeg slet ikke Noget imod, at det ærede Medlem henvendte sig saa stærkt personlig til mig, som han gjorde, og jeg skal ganske roligt svare derpaa. Jeg holder mig til, hvad jeg før sagde, og jeg tror, jeg er i min fulde Ret, naar jeg siger, at man, naar man har strakt sig saa vidt, som man kan i en Sag, og denne da strander — for ikke at sige Mere, end hvad de Herrer ville indrømme mig — betænker sig meget, før man igjen kommer frem med den; skalde den komme frem igjen, vilde jeg i alt Fald finde det naturligt, at det samme Forslag kom fra den modsatte Side. Vilde man spørge om, hvad der var naturligt, maatte man svare, at den Part, som ikke den Gang — det være sig nu, af hvilken Grund det være vil — kunde tage imod det Forslag, som var et Forligsforslag, burde vise sin Beredvillighed til at indgaa Forlig derved, at den fremsatte Forslaget igjen. Det er ellers ikke Skik mellem Mand og Mand, at den, der een Gang har stillet et Forslag, vedbliver at gjentage det, uden at han veed, om det faar en bedre Modtagelse den ene Gang end den anden, og det